

بررسی میزان رضایت شغلی اعضای هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان
استاد راهنما: دکتر محمد مهدی یاقوتی خراسانی

استاد مشاور : حمید بخشی

نگارش: امیر رضایی استبرق

شماره: ۲۸۵

چکیده

مقدمه: شناخت عوامل موثر در ایجاد رضایت شغلی می تواند در افزایش رضایت شغلی اعضای هیات علمی و ایجاد انگیزه در جهت انجام فعالیت های آموزشی و پژوهشی مفید باشد این مطالعه با هدف تعیین میزان رضایت شغلی اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان در سال ۸۹-۸۸ انجام شد.

مواد و روش ها: در یک مطالعه توصیفی مقطعی از نوع پیمایشی از بین اعضای هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان تعداد ۸۶ نفر به صورت سرشماری از کل ۱۰۷ نفر اعضای هیات علمی در مطالعه شرکت کردند که نرخ پاسخ دهی ۸۰٪ بود. پرسشنامه محقق ساخته شامل ۴۵ گویه در حیطه های حقوقی و مزایا، فرصت های ارتقاء سرپرستی و ارتباطات، امنیت شغلی، شرایط فیزیکی و ماهیت کار به صورت خود ایفا تکمیل گردید و پاسخ ها به صورت توزیع فراوانی، میانگین و انحراف معیار، تی تست و آنالیز واریانس با نرم افزار SPSS ۱۶ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته ها: میانگین و انحراف معیار کل نمره رضایت شغلی اعضای هیات علمی (63.46 ± 9.62) و ارتباط (9.09 ± 63.65) شرایط فیزیکی محل کار (61.46 ± 14.75) امنیت شغلی (61.69 ± 13.96) فرصت ارتقاء (60.3 ± 13.66) و حقوق و مزایا (58.88 ± 16.01) از حداکثر نمره ۱۰۰ بود. ضمناً ارتباط معنی دار آماری بین سابقه خدمت با نمره کل رضایت شغلی وجود داشت و در مجموع ۵۱٪ اعضای هیات علمی دارای رضایت شغلی خوب و عالی بودند.

نتیجه گیری: اعضای هیات علمی از رضایت شغلی نسبتاً خوبی برخوردار بودند و از ماهیت کار خود رضایت مطلوب، از نحوه سرپرستی، امنیت شغلی و شرایط فیزیکی تا حدی مطلوب و از فرصت ارتقا و حقوق و مزایا رضایت کمتری داشتند. توجه به رفاه اساتید و اصلاح فرایندهای ارتقاء می تواند شرایط را بهبود بخشد.

واژه های کلیدی: رضایت شغلی، اعضای هیات علمی، حقوق، ارتقا، سرپرستی، امنیت شغلی، محیط کار.